

Περιμένοντας με άγχος, αμηχανία και αγωνία τη ΔΟΕ!

Σε κατάσταση απόλυτου αδιέξοδου, το οποίο εμφανίζεται με την μορφή της απόλυτης αμηχανίας σιωπής βρίσκονται οι διάφοροι πρώην λαλίστατοι κατέχοντες όλες τις συνταγές επίλυσης των προβλημάτων της εκπαίδευσης.

Όλοι αυτοί που παρίσταναν τους ατρόμητους ανατροπείς, τους αγνούς, άσπιλους και αμόλυντους αγωνιστές, οι οποίοι διέφεραν από όλους τους άλλους που είχαν θέσεις ευθύνης. Όλοι αυτοί που φαντασιώνονταν πως σε μελλοντικές δυσάρεστες καταστάσεις είχαν τις λύσεις, τα οράματα, τις ιδέες, την ορμή, το πάθος, απλά παραμικρό διαφορετικό λόγο, ενώ άλλα έλεγαν πριν...

Όλοι αυτοί που ξόρκιζαν τις πλειοψηφίες, λες και δεν τις αναδείκνυε η βάση, που καμάρωναν παριστάνοντας το «νέο» ενώ ήταν γερασμένοι από την πρώτη στιγμή της αγωνιώδους προσπάθειάς τους να εμφανιστούν ως δημιουργήματα άμωμης σύλληψης, αποτελούν απλά, άχρωμα παρακολουθήματα μιας σκληρής πραγματικότητας.

Όλοι αυτοί που κραύγαζαν σε εποχές απόλυτης άνεσης πως δεν χρειάζεται η ΔΟΕ, ή ότι χρειάζεται στην καλύτερη περίπτωση μόνο με τους ίδιους στην ηγεσία της, τώρα απλά περιμένουν το πριγκιπόπουλο πάνω στο άλογο να έρθει να τους σώσει...

Όλοι αυτοί που εμφανίζονταν ως αντιλαμβανόμενοι την νέα εποχή χωρίς την αναγκαιότητα ύπαρξης οργανωμένου κλάδου. Όλοι αυτοί που δεν έβρισκαν λόγο ύπαρξης του συνδικάτου, που πίστευαν πως και να μην υπήρχε δε θα χάλαγε και ο κόσμος. Όλοι οι πουθενάδες, οι αγωνιστές του διαδικτύου και του καναπέ, όλοι όσοι δεν έχουν καταθέσει ούτε ένα γραμμάριο αγώνα με κόστος στην διαδρομή τους, ζουν καταστάσεις εκνευρισμού και αμηχανίας, καταστάσεις ανυπομονησίας, περιμένοντας τη ΔΟΕ. Την ίδια ΔΟΕ που λαιδορούσαν, καταδίκάζαν κατάγγελλαν σε κάθε ευκαιρία!!

Όλοι αυτοί, μαζί με την πλειοψηφία του κλάδου, αυτή την περίοδο, ένα ερώτημα έχουν στο στόμα τους: **Πότε θα αποφασίσει η ΔΟΕ;**

Πότε θα στείλει απάντηση η ΔΟΕ; Πότε θα στείλει κείμενο η ΔΟΕ; Τώρα κατάλαβαν πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει ΔΟΕ την οποία προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να υποτιμήσουν.

Ούτε κουβέντα τώρα για προδότες, ξεπουλημένους, αχρείαστους και διάφορα άλλα επαναστατικά παλιών εποχών. Κουβέντα για άλλη διαχείριση, άλλη πρόταση, άλλους νέους σωτήρες... Υπάρχει τώρα βέβαια και η σύγκριση με την ΟΛΜΕ της άλλης πλειοψηφικής συγκρότησης...

Αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι κατάλαβαν ότι αυτό χρειάζεται ο κλάδος, δηλαδή ενότητα. Απλά τα αδιέξοδα και οι αδυναμίες τους εμφανίστηκαν καθώς φάνηκε με τον πιο καθαρό τρόπο ότι δεν είχαν κάτι άλλο να πουν, κάτι άλλο να προτείνουν και για αυτό σήκωναν στα ουράνια φωνές εξαλλότητας, αντιπαλότητας, διάσπασης και μίσους.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμωρία για πολλούς από αυτούς, από το να περιμένουν τη ΔΟΕ, να αγωνιούν για το πότε θα αποφασίσει η ΔΟΕ, για το πότε θα προτείνει η ΔΟΕ...

Οι αυτοφантаσιωνόμενοι ως μεσσίες ήταν τελικά γυμνοί, χωρίς πρόταση, χωρίς στρατηγική, χωρίς στόχο...

Ας περιμένουν λοιπόν και αυτοί τώρα τη ΔΟΕ... και ας κρύβονται στη γωνία περιμένοντας να μην πάνε τα πράγματα καλά για να εμφανιστούν ως καταγγέλλοντες όσων δρούσαν όταν οι ίδιοι κρύβονταν πίσω τους σιωπώντας...

Για την αποστολή

Θωμάς Γ. Βαγενάς